

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 3T/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012595
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Čech
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122012595.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Čechom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. júna 2023 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., okr. E., prechodne bytom C., F. XX,

je v i n n á

- z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, ktorý spáchala tak,

ž e

- dňa 14.01.2022 v čase okolo 13.30 hod. z otvoreného okna bytu v bytovom dome na ulici F. G. XX H. C., F. C., v ktorom býva, vulgárne nadávala poškodenej H. B., ktorá sa nachádzala pred bytovým domom a následne sa jej vyhrážala, zbitím, zabitím a vyhodnením jej dieťaťa z okna, čím svojím konaním vzbudila u poškodenej H. B. obavu o jej život a zdravie a o život a zdravie jej dcéry,

t e d a

- inému sa vyhrážala smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za prevahy dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona obžalovanej prikazuje nepriblížiť sa k poškodenej H. B., nar. XX.XX.XXXX v I. J., bývajúcej v C., H. K. X, na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, uloženom jej trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.01.2022, sp. zn. OT/11/2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala dňa 09.06.2022 na tunajší súd obžalobu na obvinenú A. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd na hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej A. B., poškodenej H. B., svedkov L. B., M. B. a M. C., oboznámením sa s podstatným obsahom súdnych spisov tunajšieho súdu, sp. zn. 41T/18/2016 a sp. zn. OT/11/2022, odpisom registra trestov, výpisom z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a správami o povesti od Mestského úradu C. a OO PZ C. - E., pričom zistil nasledovné.

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná.

Obžalovaná A. B. pri výsluchu uviedla, že dňa 14.01.2022 bola so svojimi oboma dcérami doma, na ulici F. v C.. V čase okolo 13.30, kedy zberala prádlo z okna si všimla, že k paneláku kráča poškodená H. B. aj s príslušníkmi polície. Obžalovaná uviedla, že vedela, že za ňou idú kvôli motorovému vozidlu, ktoré nahlásila ako odcudzené a taktiež vedela, že motorové vozidlo vzal ráno N. H.. Obžalovanej sa príslušníčky polície pýtali na predmetné motorové vozidlo, na čo im ona uviedla, aby kontaktovali majiteľa tohto vozidla. Obžalovaná uviedla, že je pravdou, že poškodenej H. B. vulgárne vynadala v zmysle „aby šla do piči, do I. odkiaľ prišla a aby kontaktovala majiteľa auta, kde sa auto nachádza“, na čo reagovala prítomná policajtká so slovami „zavri okno ty pičo“, čo obžalovanú nahnevalo, v dôsledku čoho zatvorila okno a šla von. V tom čase policajtky, svedkyne M. B. a M. C. už sedeli v aute, obžalovaná prišla za nimi a tam sa začal medzi nimi konflikt, ktorý bol riešený ako útok na verejného činiteľa. Pri policajnom vozidle obžalovaná nemala s poškodenou H. B. žiaden kontakt, neozývala sa k nej. Obžalovaná vyvracia tvrdenia, že by mala na poškodenú H. B. cez okno kričať slová ako, že „zabije alebo zbije jej dcéru a vyhodí ju z okna“. Dcéra poškodenej sa na mieste nenachádzala, a preto nevie, prečo by niečo také kričala, keďže na to nemá žiaden dôvod a ani ju to nikdy nenapadlo. Poškodenú, ani jej dcéru nevyhľadáva a aj napriek tomu, že vie kde bývajú, tak v blízkosti ich bydliska bola len v jednom prípade, a to keď chcela odniesť nejaké veci pre N. H.. Obžalovaná zároveň uviedla, že takéto slová počula kričať od jej priateľa B. B., ktorý prišiel v tom čase pod jej okno. V čase, keď bola obžalovaná pri policajtkách, B. B. kričal na N. H. slová typu „pod von, vytiahnem ťa von oknom“, a podľa obžalovanej je aj dosť možné, že povedal aj slová ako, že „vytiahne dcéru von z okna“, ale to však myslel dcéru obžalovanej, nakoľko tá sa v tom čase nachádzala na okne. Obžalovanej nedáva žiaden zmysel, aby ona kričala na dcéru poškodenej, že ju vyhodí z okna, keďže tá tam ani nebola. Podľa obžalovanej je možné, že sa to celé domotalo a poškodená počula takéto slová, avšak tie nevyšli z úst obžalovanej.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 11.05.2023 dodala, že poškodená H. B. je bývalá priateľka jej bývalého priateľa N. H., avšak v čase konfliktu s ním ani jedna z nich nechodila. Poškodená ho prebrala obžalovanej a keď sa rozišli, N. H. sa bol obžalovanej posťažovať. Obžalovaná by nikdy neublížila dcére poškodenej, nakoľko je sama matkou dvoch dcér a dvoch synov, pričom jedna dcéra je zdravotne postihnutá. Obžalovanej je ľúto, že sa s poškodenou pochytila, keďže to bolo podľa jej slov úplne zbytočné, ale nič také ako je uvedené v obžalobe obžalovaná nekričala. Obžalovaná zároveň uviedla,

že trvá na tom čo povedala a má za to, že poškodená ju krivo obviňuje z toho, že jej odcudzila motorové vozidlo, čo pôjde ohlásiť na políciu a taktiež uviedla, že na miesto spáchania skutku prišiel aj jej priateľ poškodenej H. B. a kričal na obžalovanú, aby vyšla von a dcére obžalovane kričal, aby odišla z okna, lebo ju inak vytiahne von.

Poškodená H. B. vypovedala, že dňa 14.01.2022 podávala oznámenie na polícii o tom, že jej niekto zobral auto z parkoviska pred FNsP v C.. Bolo to auto, ktoré v tom čase používala so súhlasom O. H.. Na miesto prišla hliadka polície OO PZ C. — A.. Poškodená im vysvetlila celú situáciu a aj to, že má podozrenie, že jej vozidlo vzal jej bývalý partner N. H., syn O. H.. Poškodená mala vedomosť o tom, že obžalovaná A. B. sa zdržiava na adrese F. H. C. a zároveň, že by sa na tejto adrese mohlo nachádzať aj predmetné vozidlo. Poškodená uviedla, že potrebovala dostať svoje osobné veci z vozidla, ktoré sa nachádzali v kufri. Z uvedeného dôvodu išla s príslušníkmi polície, svedkyňami M. B. a M. C. preveriť na ulicu F., či sa tam vozidlo nenachádza. Keď dorazili na miesto, uvidela obžalovanú A. B. na okne, o čom upovedomila aj príslušníčky polície. Prítomnosť poškodenej, aj polície si všimla aj obžalovaná, ktorá poškodenú slovne atakovala slovami „no čo kurvička si zistila, že nemáš motor?“. Následne začala obžalovaná vulgárne nadávať a osočovať poškodenú, pričom použila aj vulgarizmy typu, že poškodená je „I. kurva,“ „má ísť kuriť kokoty na chatu“. Obžalovaná bola agresívna a vulgárne nadávala aj policajtkám, ktorým tykala a skákala im do reči. V čase, kedy chcela ísť poškodená s políciou preč z miesta činu, obžalovaná začala na poškodenú z okna bytového domu vykrikovať „ty kurvička dnes si ťa nájdem, zbijem, zabijem a dieťa ti vyhodím z okna“, na čo reagovali aj príslušníčky polície, ktoré obžalovanú upozornili, aby sa poškodenej nevyhrážala a následne poškodenej povedali, aby na tieto slovné ataky nereagovala, že pôjde na príslušné oddelenie sprísť oznámenie o vyhrážkach zo strany obžalovanej. Keď išla poškodená s príslušníkmi polície k policajnému vozidlu a všetky doň nastúpili, obžalovaná sa zrazu objavila pri dverách vozidla, otvorila dvere na strane spolujazdca a začala útočiť na príslušníčku polície, svedkyňu M. B., pričom držala v ruke telefón, ako keby danú situáciu natáčala. Obžalovaná potom vytiahla svedkyňu M. B. z policajného vozidla a napadla ju. Poškodená v tom čase sedela na zadnom sedadle vozidla. Poškodená privolala na miesto aj ďalšiu hliadku, keďže sa bála ako celá situácia dopadne, nakoľko videla ako agresívne sa správa obžalovaná k príslušníckam polície. Poškodená uviedla, že obžalovaná ju v minulosti dvakrát napadla, čo bolo riešené v priestupkovom konaní. Za útok na verejného činiteľa bola obžalovaná umiestnená do cely predbežného zadržania a následne po prepustení z nej, dňa 18.01.2022 poslala poškodenej SMS správu so znením „prídeme si po gauč ty suka čo kokoty na chate fajčíš.“ Následne ataky z jej strany na osobu poškodenej prestali. Poškodená H. B. na hlavnom pojednávaní dňa 11.05.2023 dodala, že nemá vedomosť o tom, či je obžalovaná s N. H. v súčasnosti v priateľskom vzťahu, nakoľko zo strachu z obžalovanej sa z C. odťahovala. Poškodená zároveň uviedla, že v čase spáchania skutku bola jej dcéra v škole a taktiež, že to, že má obžalovaná v dispozícii predmetné vozidlo vedela od P. H., brata N. H. a z motorového vozidla si chcela vziať len svoje veci. Podľa poškodenej, jej priateľ B. B. prišiel na miesto činu až v čase kedy už bola obžalovaná spacifikovaná. Obžalovaná podala na B. B. trestné oznámenie, avšak vzhľadom na to, že tam boli v tom čase viacerí policajti, tak tí dosvedčili, že B. B. sa obžalovanej nevyhrážal. Poškodená uviedla, že nie je pravdou, že dcéra obžalovanej bola v čase spáchania skutku doma, nakoľko tá prišla spoza bytového domu a celú situáciu si kamerovala na mobilný telefón, a to v čase, keď sa obžalovanej snažili policajtky nasadiť putá. Na okne bola v tom čase len jej zdravotne postihnutá dcéra M..

Svedkyňa M. B. uviedla, že dňa 14.01.2022 vykonávala službu v čase od 06.30 hod. do 18.30 hod. spolu s kolegyňou, svedkyňou M. C.. V čase okolo 12.40 hod. boli preveriť oznámenie, týkajúce sa podozrenia z krádeže osobného motorového vozidla z areálu FNsP v C.. Na mieste sa skontaktovali s oznamovateľkou, poškodenou H. B. a od nej zistili, že ide o vozidlo písané na otca jej bývalého priateľa N. H., ktoré by sa údajne mohlo nachádzať na F. ulici v C.. Poškodená uviedla, že vo vozidle sa nachádzajú jej a dcérine osobné veci a predmetné vozidlo užíva so súhlasom majiteľa. Išlo jej predovšetkým o to, aby sa dostala k svojim osobným veciam, ktoré jej ostali v kufri vozidla. Z uvedeného dôvodu svedkyňa M. B., spolu so svojou službukonajúcou kolegyňou, svedkyňou M. C. a poškodenou H. B., šli po súhlase dôstojníka operačného strediska na ul. F. zistiť, či sa tam vozidlo nachádza. Vozidlo tam nikde nespazovali, ale prišli k bytovke, kde býva priateľka N. H., obžalovaná A. B.. Poškodená H. B. spozorovala v okne bytu na prízemí obžalovanú A. B. a upovedomila o tom svedkyňu M. B. a svedkyňu M. C., že ide o priateľku N. H.. Obžalovaná A. B. hneď ako zbadala poškodenú H. B. oslovila ju so slovami „no čo ty pičo, ukradli ti motor“. Svedkyňa M. B. ju na to upozornila, aby sa správala slušne, že pôjdu za ňou, aby zistili, kde sa nachádza N. H.. Obžalovaná uviedla, že doma nie je a že si majú hľadať vozidlo sami. Po celý čas vulgárne nadávala na poškodenú H. B. a urážala ju a zároveň sa správala vulgárne

aj voči svedkyňiam M. B. a M. C., opakovane vchádzala a vychádzala na okno a kričala. Svedkyňa M. B. obžalovanú upozornila, aby zatvorila okno a keď nie je N. H. doma, tak oni odchádzajú z miesta, v čom následne obžalovaná upriamila pozornosť na poškodenú H. B. a povedala jej, že „si ju nájde, zabije ju a jej decko vyhodí z okna“. Potom zatvorila okno a svedkyňa M. B. s kolegyňou svedkyňou M. C. a poškodenou sa vrátili do policajného vozidla, kedy sa poškodená H. B. rozplakala a uviedla, že sa obžalovanej bojí, a že obžalovaná je schopná všetkého. Poškodená zároveň spomenula aj to, že už aj v minulosti ju obžalovaná fyzicky napadla a robila jej problémy a zároveň, že naposledy bola na PN práve kvôli útoku zo strany obžalovanej A. B.. Z tohto dôvodu svedkyňa M. B., so svedkyňou M. C. chceli ísť na OO PZ C. - A. s tým, že poškodená H. B. podá trestné oznámenie za nebezpečné vyhrážanie, ktorého boli svedkami. V čase, keď boli vo vozidle, zrazu sa pri vozidle objavila obžalovaná A. B., ktorá prudko otvorila dvere na strane spolujazdca, pričom v ruke držala telefón a sotila do svedkyne M. B. so slovami, „ty ukáž mi menovku“. Obžalovaná bola zo strany svedkyne M. B. upozornená, aby prestala akokoľvek útočiť, no nedala si povedať, aj napriek tomu odhodila dvere prudšou silou a svedkyňu M. B. vytiahla z vozidla. Následne vonku pokračoval útok zo strany obžalovanej strany na svedkyňu M. B., čo bolo následne riešené ako útok na verejného činiteľa. Pri samotnom útoku na svedkyňu M. B. sa už obžalovaná A. B. nijako nevyhrážala poškodenej H. B.. Medzi nimi, obžalovanou a poškodenou, nedošlo k žiadnemu fyzickému napadnutiu, obžalovaná A. B. bola následne obmedzená na osobnej slobode pre spomínaný útok na verejného činiteľa. Svedkyňa M. B. uviedla, že nejakého muža pri okne si všimla až vtedy, keď bola obžalovaná obmedzená na osobnej slobode, avšak ani poškodená H. B., ani nikto iný nijakým spôsobom do útoku nezasahoval a ani tam už žiaden iný konflikt nevznikol. Dcéra obžalovanej A. B. sa dostavila k policajnému vozidlu až v čase, keď prebiehalo spútavanie obžalovanej A. B. po útoku na svedkyňu M. B., ktorá bola oblečená, akoby prišla z vonku a nie z bytu.

Svedkyňa M. C. vypovedala, že dňa 14.01.2022 mala hliadkovú službu v čase od 06.30 hod. do 18.30 hod. V čase okolo 12.40 hod bola so svedkyňou M. B. preveriť oznámenia ohľadom krádeže osobného motorového vozidla z areálu FNŠP v C.. Na mieste po komunikácii s poškodenou H. B. zistili, že ide o vozidlo ktoré je písané na otca jej bývalého priateľa N. H. a údajne ho mohol vziať jej bývalý priateľ N. H., ktorý je synom majiteľa vozidla a zároveň by sa vozidlo mohlo by nachádzať v mieste kde sa N. H. v tom čase zdržiaval, a to u jeho terajšej priateľky na ul. F. v C., a preto svedkyňa M. C. spolu so svedkyňou M. B. a poškodenou H. B., šli po súhlase operačného dôstojníka operačného strediska na ul. F. zistiť, či sa vozidlo nenachádza na spomínanej adrese u N. H.. Vozidlo na mieste nespozorovali, avšak potom ako poškodená svedkyňiam M. C. a M. B. označila bytový dom, v ktorom býva priateľka N. H., obžalovaná A. B., vybrali sa k nej. Svedkyňa M. C. uviedla, že so služobným vozidlom prišli pred bytový dom, kde býva obžalovaná A. B. a hneď potom, ako z vozidla vystúpili, bola pri okne obžalovaná A. B., ktorá začala vulgárne nadávať poškodenej H. B., pričom svedkyňa M. C. počula, ako poškodenej kričala, že „si ju nájde“, „zbije ju a zabije a jej dieťa vyhodí z okna“. V tom čase sa tam nikto iný nenachádzal. Podľa svedkyne M. C., svedkyňa M. B. komunikovala medzitým s obžalovanou A. B. a snažila sa získať informáciu, kde sa nachádza jej priateľ N. H.. Obžalovaná však s príslušníkmi polície, svedkyňami M. B. a M. C., nechcela spolupracovať a nič im neuviedla, a preto šli spolu s poškodenou smerom k služobnému vozidlu. Poškodená bola zo správania, vulgarizmov a vyhrážok obžalovanej dosť rozrušená, a preto spolu so svedkyňou M. B. upozornili obžalovanú A. B., aby sa nevyhrážala a z miesta spolu s poškodenou H. B. odišli. Následne, v čase kedy sa vo vozidle nachádza spolu so svedkyňou M. C. a poškodenou H. B. sa zrazu pri vozidle objavila obžalovaná A. B., ktorá otvorila dvere na strane spolujazdca a chytila svedkyňu M. B. za rameno, začala si ju kamerovať a následne do nej sotila. V útoku obžalovaná A. B. pokračovala aj napriek upozorneniam a vytiahla svedkyňu M. B. von z vozidla a kládla naďalej aktívny odpor. Toto konanie obžalovanej A. B. bolo riešené ako útok na verejného činiteľa a obžalovaná A. B. bola obmedzená na osobnej slobode.

Svedkyňa L. B. uviedla, že je dcérou obžalovanej A. B., s ktorou býva v byte v mieste prechodného bydliska aj so svojou sestrou. Svedkyňa uviedla, že 14.01.2022 bola v byte spolu s mamou a svojou nepočujúcou sestrou a keď bola v izbe počula, že sa mama cez okno s niekým rozpráva. Pozrela sa cez okno v izbe a uvidela tam policajtky a poškodenú H. B., ktoré sa rozprávali ohľadom vozidla a počula ako policajtky vynadala jej mame, aby „držala piču a okno“. Následne sa naťahovali o motorové vozidlo a potom povedala aj mama poškodenej aby „držala piču“. Svedkyňa L. B. nepočula žiadne iné vyhrážky zo strany svojej mamy. Potom, ako policajtky odišli, mama vyšla z bytu von až k nim a tam sa následne začal medzi nimi konflikt. Svedkyňa vyšla von približne dve minúty po tom, ako sa začal konflikt, videla ako policajtky pútajú jej mamu. Za svedkyňou prišiel priateľ poškodenej H. B. a neskôr prišli na miesto

ďalšie policajné hliadky. Následne sa ešte priateľ poškodenej H. B. vyhráždala N. H.. Svedkyňa uviedla, že v čase spáchania skutku bol prítomný na balkóne nad ich bytom sused, ktorého meno nevedela uviesť.

V odpise z registra trestov ma obžalovaná doposiaľ päť záznamov, pričom v dvoch prípadoch bolo trestné stíhanie podmieňené zastavené rozhodnutiami Okresnej prokuratúry Prešov, v dvoch prípadoch sa na obžalovanú hľadí akoby nebola odsúdená. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá obžalovaná žiaden záznam.

Z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19.04.2017, sp. zn. 41T/18/2016 súd zistil, že obžalovaná A. B. bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 120 hodín a zároveň súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 03.12.2015, sp. zn. 6T/134/2015 ktorým bol obžalovanej uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/11/2022 vyplýva, že právoplatným trestným rozkazom zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 0T/11/2022, bola obžalovaná A. B. uznaná vinnou z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov s podmieňeným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní dva roky.

Zo správy mesta Prešov súd zistil, že obžalovaná je rozvedená a má štyri deti. Podľa informácií získaných z databázy priestupkov Mestskej polície H. C. bola obžalovaná priestupkovo riešená dňa 05.02.2014 pre spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky napomenutím a dňa 21.03.2019 pre spáchanie priestupku proti VZN č. 15/2013 o niektorých podmienkach držania psov na území mesta C., blokovou pokutou vo výške 10 Eur.

Zo správy OO PZ C. – E. súd zistil, že obžalovaná má so susedmi v mieste bydliska dobré vzťahy, nebolo zistené nadmerné požívanie alkoholických nápojov ani návykových látok a obžalovaná sa nestretáva so záujmovými osobami polície.

Vykonaným dokazovaním, najmä ucelenou a konzistentnou výpoveďou poškodenej, ktorá podrobne popísala spôsob spáchania skutku, ktorý popis plne korešponduje s výpoveďami svedkýň B. a C., mal súd mal za preukázané, že skutok sa dňa 14.01.2022 stal tak, ako je uvedené v obžalobe a spôsobom ako ho popísala poškodená H. B.. Zároveň mal súd za preukázané, že skutok spáchala obžalovaná A. B.. Súd neuveril obrane obžalovanej, a to že sa poškodenej nevyhráždala tak ako uviedla pri výsluchu v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednaniach. Trestnoprávna minulosť obžalovanej je tiež nepriamym dôkazom toho, že obžalovaná ma sklony k násilnému správaniu a môže byť pre svoje okolie nebezpečná. Súd prihliadol aj na to, že poškodená v pozícii svedka má povinnosť vypovedať pravdu pod hrozbou trestného stíhania. Poškodená na hlavnom pojednaní vypovedala pod prisahou, čo v prípade, ak by bolo dokázané, že uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá by mala podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, by mohlo spôsobiť jej trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy (§ 346 ods. 2 Trestného zákona). Súd nezistil žiadnu motiváciu u poškodenej vypovedať nepravdivo vo vzťahu k obžalovanej, keď aj z výpovedí svedkýň B. a C. vyplynulo, že poškodená mala z obžalovanej strach.

Výpoveď dcéry obžalovanej L. B. vyhodnotil ako tendenčnú, vedenú snahou o zbavenie trestnej zodpovednosti svojej matky, keďže bola v príkrom rozpore nielen s výpoveďou poškodenej, ale aj s výpoveďami svedkýň C. a B..

Z uvedeného dôvodu súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania trestného činu tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože obžalovaná svojim konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečné vyhráždanie po stránke subjektívnej i objektívnej.

Po objektívnej stránke naplnila obžalovaná zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhráždania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona tým, že sa poškodenej vyhráždala smrťou jej dieťaťa takým spôsobom, že to nielen mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, ale túto obavu aj reálne vzbudilo. Nasvedčuje tomu aj reakcia poškodenej v policajnom aute, kedy sa v prítomnosti policajtiiek pod vplyvom vyhrážok obžalovanej rozplakala.

Subjektívnu stránku skutkovej podstaty uvedeného trestného činu naplnila obžalovaná tým, že sa vulgárnym a hrubým spôsobom verbálne vyhrážala poškodenej, pričom vzhľadom na svoju trestnoprávnu a priestupkovú minulosť, dosiahnutý vek a vzdelanie si musela byť vedomá, že svojimi vyhrážkami porušuje záujem spoločnosti na ochrane občanov pred neoprávnenými zásahmi zo strany cudzích osôb do osobnej sféry jednotlivca.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody až na jeden rok.

Pri ukladaní trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naproti tomu zistil dve príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pretože obžalovaná A. B. sa skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku dopustila dňa 14.01.2022, teda ešte pred doručením trestného rozkazu zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 0T/11/2022, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, vychádzal súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zo zásad uvedených v § 42 ods. 1 Trestného zákona, a ukladal jej súhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na prevahu dvoch príťažujúcich okolností ukladal súd trest v rozmedzí o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby a uložil obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Súd nepovažuje na nápravu obžalovanej pôsobiť na ňu trestom odňatia slobody spojených s jeho výkonom, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaná sa stará o zdravotne znevýhodnenú dcéru. Preto výkon uloženého trestu podmienične odložil a uložil skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Súd zároveň určil probačný dohľad nad správaním sa obžalovanej v skúšobnej dobe, prikázal obžalovanej nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia, aby zamedzil opakovaniu sa protiprávneho konania voči poškodenej. Súčasne súd zrušil výrok o treste, uloženom obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 0T/11/2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Hrozba premeny podmieničného trestu na nepodmieňený bude, podľa názoru súdu, pre obžalovanú dostatočnou motiváciou k vedeniu riadneho života. Obžalovaná bude musieť počas plynutia skúšobnej doby preukázať, že išlo z jej strany len o neuvážene zlyhanie a preukázať spôsobom svojho života, že si zaslúži takéto dobrodenie súdu. Inak môže súd, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, rozhodnúť o neosvedčení sa obžalovanej v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia, čo by malo za následok výkon nepodmieňeného trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest považuje súd za zákonný a primeraný, obsahujúci tak požadovaný prvok represie, prvok individuálnej prevencie, ako aj prvok generálnej prevencie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.